KΡΙΣΙΜΟΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ
ΜΕΤΑΞΥ ΝΙΞΟΝ ΚΑΙ ΧΗΘ
— ΣΕΛΙΣ 8η —

ΤΟ ΒΗΜΑ

ΙΔΡΥΤΗΣ : ΔΗΜ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ : Χ. Δ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Λ. Β. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ. Γ. Θ. ΡΩΜΑΙΟΣ
ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ' Χ. Κ. ΜΠΟΥΣΜΠΟΥΡΕΛΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΡΗΣΤΟΥ ΛΑΔΑ — ΕΔ. ΛΩ 3
ΤΗΛΕΦ.: 3280.221—23 καί 3237.283—86
ΕΤΟΣ ΚΗ' ΑΡ. 8499. ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 2,50

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
2
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
'Ανατ. 7.30'. Δύσ. 5.48'
Σελήνη 29 ἡμερῶν
'Υπαπαντή Χριστοῦ

'Επεκτείνεται ἡ ἀποχή στό Πολυτεχνεῖο

ΟΜΑΔΙΚΩΣ ΘΑ ΑΠΟΛΟΓΗΘΟΥΝ ΟΙ ΔΩΔΕΚΑ

'Αποχήν ἐκ τῶν μαθημάτων μέχρι τῆς Δευτέρας, ἀπεφάσισαν χθές αἱ γενικαί συνελεύσεις τῶν Μηχανολόγων - 'Ηλεκτρολόγων καί 'Αρχιτεκτόνων. Οἱ πρῶτοι ἀπεφάσισαν τήν κήρυξιν ἀποχῆς καί οἱ δεύτεροι τήν συνέχισιν τῆς ἀποχῆς των, τήν ὁποίαν εἶχεν ἀποφασίσει παλαιτέρα γενική συνέλευσις. Οἱ δύο Σύλλογοι θά πραγματοποιήσουν τήν προσεχῆ Δευτέραν νέας γενικάς συνελεύσεις διά νά ληφθοῦν περαιτέρω ἀποφάσεις. Χθές ἔγιναν κανονικῶς τά μαθήματα εἰς τάς Σχολάς Τοπογράφων - 'Αγρονόμων καί Χημικῶν - Μεταλλειολόγων. Σήμερον συνέρχεται ἡ γενική συνέλευσις τῶν Πολιτικῶν Μηχανικῶν (οἱ ὁποῖοι συνέχισαν τήν ἀποχήν καί χθές) διά νά ἀποφασίσουν ἐπί τῆς περαιτέρω στάσεώς των. Τέλος, τήν Δευτέραν θά συγκληθῆ ἡ γενική συνέλευσις τῶν Τοπογράφων - 'Αγρονόμων. (Τά ψηφίσματα τῶν γενικῶν συνελεύσεων δημοσιεύονται εἰς τήν 2αν σελίδα).

Μεσαιωνική νοοτροπία καί ἀντίδραση

ΚΑΛΑ ΕΚΑΝΑΝ ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ

Εἶναι ἀμφίβολο ἄν καί στόν μεσαίωνα ἀκόμη θά διετυπώνετο ἀπό ἀνώτατο πνευματικό ἵδρυμα ἔγγραφο, ἀνάλογο μέ ἐκεῖνο πού ὁ Πρύτανις τῆς 'Ανωτάτης 'Εμπορικῆς Σχολῆς ἀπηύθυνε πρός μιά δεκάδα σπουδαστῶν της. Οἱ σπουδασταί αὐτοί, προφανῶς ἐνθαρρυνόμενοι ἀπό τίς κυβερνητικές διακηρύξεις περί τῆς ἀνάγκης συμμετοχῆς των στά κοινά καί δραστηριοποιήσεως τοῦ ἐνδιαφέροντος γιά τά γενικά καί εἰδικά προβλήματα τῆς παιδείας, εἶχαν τήν ἔμπνευση νά συντάξουν μιά μικρή μελέτη γιά τά προβλήματά τους, μέσα σέ πλαίσια σοβαρότητος, κοσμιότητος καί εὐθύνης, καί νά προτείνουν τή συζήτησή τους σέ συνεργασία μέ τούς καθηγητάς τους. Μολονότι «Τό Βῆμα» κατεχώρισε τό κείμενο τῆς μελέτης αὐτῆς τήν περασμένη Κυριακή, τό ἀναδημοσιεύει σήμερα, ἀπό ἀφορμή τοῦ ἐγερθέντος θορύβου, γιά νά σχηματίση ἡ κοινή γνώμη ἀντίληψη γιά τήν πρωτόκουστη καί ἀναχρονιστική ἐνέργεια τῆς Πρυτανείας. Γιά τήν καλοπροαίρετη καί δημιουργική αὐτή πρωτοβουλία τῶν σπουδαστῶν, πού θά ἔπρεπε πηγαῖα νά χαρῆ καί ἀπερίφραστα νά ἀγκαλιάση ἡ Πρυτανεία, ὁ ἐπικεφαλῆς καλεῖ τούς σπουδαστάς σέ ἀπολογία μέ τό ἀκόλουθο ἱεροεξεταστικό ἐγκλητήριο, πού θά ἔπρεπε νά ἀποδοκιμάση πάραυτα κάθε Κυβέρνηση:

«Τήν 19ην 'Ιανουαρίου 1973 ἐντός τῶν χώρων τῆς Σχολῆς ἀπό κοινοῦ μετ' ἄλλων φοιτητῶν συνεστήσατε ἀτύπως ὁμάδα, οὐδένα νομίμως ἐκπροσωποῦσαν καί προέβητε εἰς διανομήν πρός τούς φοιτητάς, ἐντύπου προκηρύξεως, εἰς ἥν ὅλως ἀνεπιτρέπτως καί ἀναρμοδίως περιέχονται κρίσεις, ὑποδείξεις, ἀξιώσεις καί χαρακτηρισμοί ἐπί θεμάτων ἀναγομένων εἰς τήν ὅλην λειτουργίαν τῆς Σχολῆς, ἀποκλειστικῆς δέ ἁρμοδιότητος τῆς Διοικήσεως ταύτης καί τῆς Πολιτείας. Διά τούτων ἀρνητικῶς ἐκφράζεται ὁ πρός τήν Σχολήν καί τούς κ.κ. Καθηγητάς ὀφειλόμενος σεβασμός, προκαλεῖται ἀνησυχία καί δυσπιστία τῶν φοιτητῶν πρός τήν Διοίκησιν τῆς Σχολῆς καί τήν Πολιτείαν, κλονίζεται ἡ τάξις καί κατά τρόπον ἥκιστα ἀξιοπρεπῆ καί εὐπρεπῆ ἐξαφανίζεται τό ἁρμόζον καί μέ τό ὑφιστάμενον πολιτειακόν ἤ κοινωνικόν καθεστώς συμβιβαζόμενον πνεῦμα».

★

Πιστεύοντας ἴσως ὅτι θά φανῆ ἀρεστός στούς κυβερνῶντες ἤ ὑπείκων σέ προσωπικές ἀντιλήψεις μεσαιωνικοῦ αὐταρχισμοῦ, ὁ κ. Πρύτανις θεωρεῖ ὅτι ὁ σπουδαστικός κόσμος «ἀνεπιτρέπτως καί ἀναρμοδίως» ἐκφράζει κρίσεις καί διατυπώνει ἀπόψεις γιά τά προσωπικά του θέματα, γιά τά θέματα τῆς φοιτήσεως, τῆς ἐπιστημονικῆς καί ἐπαγγελματικῆς του προόδου, ἐνῶ αὐτά ἀνήκουν κατά τήν ἄποψή του στήν ἀποκλειστική ἁρμοδιότητα τῆς Διοικήσεως τῆς Σχολῆς καί τῆς Πολιτείας. Προσθέτει μάλιστα τό ἱεροεξεταστικό κείμενο, γιά νά θεμελιώση λόγους διώξεως, ὅτι μέ τή διατύπωση τῶν κρίσεων καί ἀπόψεων αὐτῶν κλονίζονται ἡ τάξη καί ὁ σεβασμός πρός τήν Διοίκηση τῆς Σχολῆς καί τήν Πολιτεία. Πάλι καλά πού δέν κατέληξε ὅτι μέ τή μελέτη αὐτή ὑποδαυλίζεται ἡ «ἀπόσπασις μέρους τοῦ ὅλου τῆς ἐπικρατείας»! Καί γιά νά κολακεύση τό καθεστώς, ὁ πρωτότυπος αὐτός ἀκαδημαϊκός δάσκαλος ἀφήνει τόν σαφῆ ὑπαινιγμό ὅτι ἡ σπουδαστική αὐτή στάση δέν συμβιβάζεται μέ τό ἁρμόζον στό πολιτειακό ἤ κοινωνικό καθεστώς πνεῦμα. Πράγμα πού σημαίνει, κατά τόν κ. Πρύτανι, ὅτι τό πνεῦμα τοῦ πολιτειακοῦ ἤ κοινωνικοῦ καθεστῶτος θέλει τόν φοιτητή ἄβουλο ἐνεργούμενο κοινωνικά καί ἠθικά ἀδιάφορο, στερούμενο κρίσεως ἤ γνώμης γιά τό μέλλον του ἀναρμόδιο νά ἐκφράζεται γιά τά συγκεκριμένα προβλήματα καί τήν ἐπαγγελματική του τύχη.

'Αλλά τό ἴδιο τό καθεστώς, θεωρητικά τουλάχιστον, ἔχει διακηρύξει ὅτι ἐπιθυμεῖ τήν ἐνεργό συμμετοχή τοῦ φοιτητικοῦ κόσμου στή διοίκηση τῆς Σχολῆς του στά ἐκπαιδευτικά προβλήματα, στίς ἀγωνίες καί τίς προσδοκίες τῆς νεότητας, καί ἀκόμη περισσότερο τοῦ ζητεῖ νά κρίνη ὄχι μόνο τήν ἐσωτερική ἀλλά καί τήν ἐξωτερική πολιτική τῆς χώρας. ΔΙΚΑΙΟΥΤΑΙ ἔτσι ὁ φοιτητικός κόσμος νά σχηματίση τήν ἐντύπωση ὅτι τοῦ στήθηκε παγίδα. Καί ἐμπιστεύεται ἡ Πολιτεία στόν ἀνώτατο αὐτό ἐκπαιδευτικό λειτουργό τήν διαπαιδαγώγηση τῆς φοιτητικῆς νεολαίας, τῆς αὐριανῆς πνευματικῆς καί πολιτικῆς ἡγεσίας τῆς χώρας, πού ἐπιβάλλεται ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων νά ἐθισθῆ στά καθήκοντα καί τά δικαιώματα τοῦ πολίτη, ξεκινώντας ἀπό τόν κύκλο τῶν προβλημάτων τῆς παιδευτικῆς του ζωῆς. 'Ο κ. Πρύτανις μπορεῖ νά θέλη νά διαπλάση ὑπηκόους. 'Αλλ' οἱ φοιτηταί πρέπει νά γίνουν πολῖτες καί ὄχι ὑπήκοοι. Θά ἦταν δυνατόν νά τοῦ ἀναγνωρίση κανείς ἐλαφρυντικά — καί μόνο — ἄν κατηγοροῦσε τό φοιτητικό κείμενο γιά ἀπρεπεῖς ἐκφράσεις, γιά δημαγωγία, γιά λοιδωρία τῶν δασκάλων του, ἔστω ἀκόμη καί γιά ἐκτροπή πέρα τοῦ καθαρά φοιτητικοῦ προβλήματος. Τίποτε τέτοιο δέν συνέβη. Καί γιά τίποτε τέτοιο δέν διατυπώνεται κατηγορία.

Τό θέμα δέν εἶναι τώρα πλέον τί θά πράξη περαιτέρω ἡ Σχολή καί ὁ Πρύτανις. Τό θέμα εἶναι τί θά πράξη ἡ Κυβέρνηση. "Αν υἱοθετήση ἤ ἁπλῶς ἀνεχθῆ τήν πρυτανική στάση, θά ἔχη ἀνακαλέσει ὅλες τίς ἐπαγγελίες της καί τίς ἀπ' εὐθείας πρός τούς φοιτητάς παραινέσεις τῶν ὑπουργῶν της. Δέν λύεται τό ἀνακύψαν πρόβλημα μέ τήν ἀποσιώπηση τοῦ ἀντιπαιδαγωγικοῦ, ἀντιακαδημαϊκοῦ καί ἀναχρονιστικοῦ ἐγγράφου τῆς Πρυτανείας. 'Ο Πρύτανις παραμένει ὑπόλογος. Αὐτός ΠΡΕΠΕΙ νά κληθῆ σέ ἀπολογία.

Τό φαινόμενο ὡστόσο, εἶναι γενικώτερης σημασίας. Καί πρέπει νά σταθῆ μάθημα γιά ὅλους. 'Αποδεικνύει γιά ἄλλη μιά φορά, ὅτι ἡ μακρόχρονη ἀναστολή τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν καί τό κλίμα τῆς πολιτικῆς ἀβουλίας εἶναι ἀκατάλληλο νά ὑποθάλψη τή δημοκρατική διαπαιδαγώγηση. 'Αντίθετα ἐνθαρρύνει νοοτροπίες πού συναγωνίζονται σέ ἀντιδημοκρατική συμπεριφορά, μέ τήν πεποίθηση ὅτι προεξοφλοῦν τό πνεῦμα καί τή θέληση τῶν ἰσχυρῶν. "Οσο πιό μικροί εἶναι οἱ κατέχοντες θέσεις, τόσο πιό ὑπέρμετρος θά εἶναι ὁ ἀντιδημοκρατικός τους ζῆλος.

Συλλογικόν ἔγγραφον ἀπολογίαν θά ὑποβάλουν, κατά πᾶσαν πιθανότητα, οἱ δώδεκα σπουδασταί τῆς 'Ανωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καί 'Εμπορικῶν Σπουδῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκλήθησαν νά ἀπολογηθοῦν εἰς τόν πρύτανιν τῆς Σχολῆς κ. Χρυσοκέρην, ἐπειδή συνέταξαν καί ἐκυκλοφόρησαν μελέτην διά τά προβλήματα τῶν ἰδίων φοιτητῶν καί τῆς Σχολῆς των.

Οἱ δώδεκα σπουδασταί ἐκλήθησαν νά ἀπολογηθοῦν, διά ταυτοσήμου ἐγκλητηρίου, τήν αὐτήν ἡμέραν, κατηγοροῦνται δέ, ὡς ἐγράφη, διότι «συνέστησαν ἀτύπως ὁμάδα» καί διένειμαν εἰς τούς φοιτητάς «ἔντυπον προκηρύξεως», διά τοῦ ὁποίου προκαλεῖται ἀνησυχία καί δυσπιστία τῶν φοιτητῶν πρός τήν διοίκησιν τῆς Σχολῆς καί τήν Πολιτείαν, κλονίζεται ἡ τάξις καί ἐξαφανίζεται «τό ἁρμόζον καί μέ τό ὑφιστάμενον πολιτειακόν ἤ κοινωνικόν καθεστώς συμβιβαζόμενον πνεῦμα».

Ρεπορτάζ τοῦ
Δ. ΤΣΑΛΙΔΗ

Οἱ σπουδασταί θά ὑποβάλουν τήν ἀπολογίαν των τήν προσεχῆ Δευτέραν.

Δηλώσεις καθηγητῶν

'Εν τῷ μεταξύ, ὁ τακτικός καθηγητής τῆς Σχολῆς κ. Π. Στεριώτης, ἐρωτηθείς χθές ἐπί τοῦ θέματος, ἐδήλωσεν ὅτι τό κείμενον τῆς μελέτης τῶν σπουδαστῶν «δέν θίγει τήν ἀξιοπρέπειαν τοῦ 'Ιδρύματος».

«'Απεναντίας, προσέθεσε, βοηθά νά μελετηθοῦν διεξοδικώτερα τά προβλήματα τῆς Σχολῆς. Εἶναι μιά εὐγενική φιλοδοξία τῶν σπουδαστῶν νά συμβάλουν εἰς τήν διαμόρφωσιν καλυτέρων συνθηκῶν εἰς τήν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς.

» Εἰς ἄλλην περίπτωσιν θά μέ κολάκευε τό γεγονός ὅτι ἦλθαν φοιτηταί γιά νά μοῦ θέσουν ὑπ' ὄψη κάτι.

» Πιστεύω ὅτι οἱ σπουδασταί ἔχουν ἀπόλυτο δίκιο. Εἶναι ἀπο-

Συνέχεια εἰς τήν 2αν σελίδα

'Η «προκήρυξις» τῶν δώδεκα διωκομένων σπουδαστῶν

ΤΟ ΠΛΗΡΕΣ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ 3ΗΝ ΣΕΛΙΔΑ

Διά νά ἀποτραπῆ «ἀλληλοσφαγή» τοῦ Κυπριακοῦ 'Ελληνισμοῦ

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ ΑΠΕΥΘΥΝΟΥΝ ΕΚΚΛΗΣΙΝ ΔΙ' ΟΜΟΝΟΙΑΝ

Εἰς τήν Λεμεσσόν κρύπτεται ὁ Γρίβας

Δραματική παρέμβασις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως εἰς τήν κατάστασιν εἰς τήν Κύπρον ἐσημειώθη χθές. Δήλωσις ἐκδοθεῖσα ἐξ ἁρμοδίας κυβερνητικῆς πηγῆς καλεῖ τούς "Ελληνας τῆς Κύπρου εἰς ὁμόνοιαν. 'Η δήλωσις, ἡ ὁποία ἐξεδόθη προφανῶς ἐξ ἀφορμῆς τῆς πυκνουμένης κατά τό τελευταῖον διάστημα δράσεως τῶν ἐνόπλων ὁμάδων καί τῆς ὀξυνομένης ἐσωτερικῆς καταστάσεως ἐν ὄψει τῶν προεδρικῶν ἐκλογῶν τῆς 18ης τρέχοντος μηνός, ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Τά ἐν Κύπρῳ συμβαίνοντα κρατοῦν ἐν ἀγωνίᾳ ὁλόκληρον τό "Εθνος. Καθ' ἥν στιγμήν ἐπιζητεῖται ἡ ἐξεύρεσις ὀρθῆς λύσεως τοῦ προβλήματος, "Ελληνες στρέφουν τά ὅπλα ἐναντίον ἀλλήλων, ἀπεργαζόμενοι ἀναρχίαν, ἀλληλοσφαγήν καί καταβαράθρωσιν τοῦ 'Εθνικοῦ θέματος, χαροποιοῦντες οὕτω συνάμα τούς παντοειδεῖς ἐχθρούς τοῦ Κυπριακοῦ 'Ελληνισμοῦ. "Ας ἀνανήψουν τήν ὑστάτην ταύτην στιγμήν καί ἄς ὁμονοήσουν, ἀναλογιζόμενοι, ἄν μή τί ἄλλο, τό πῶς θά κριθοῦν ὑπό τῆς 'Ιστορίας».

'Η δήλωσις παρ' ὅλον ὅτι ἀκολουθεῖ φραστικῶς τήν ἐπανειλημμένως ἐκφρασθεῖσαν ὑπό τοῦ ἀναπληρωτοῦ ὑπουργοῦ τῶν 'Εξωτερικῶν κ. Φ. 'Αννίνου - Καβαλιεράτου γραμμήν, τῆς ἀποδοκιμασίας δηλαδή τῆς βίας εἰς τήν Κύπρον «ὁπονδήποτε» προερχομένης, εἶναι ἐν τούτοις προφανές ὅτι στρέφεται πρός ἐκείνους κυρίως οἱ ὁποῖοι ὑπό τάς παρούσας συνθήκας ἐνεργοῦν δυναμικῶς. Καί αὐτοί εἶναι οἱ δρῶντες ἐν ὀνόματι τοῦ στρατηγοῦ Γρίβα ἐναντίον τοῦ προέδρου Μακαρίου. 'Εντός τοῦ πνεύματος τῆς δηλώσεως πρέπει νά θεωρηθῆ ὅμως ὅτι εὑρίσκεται καί τό ἐνδεχόμενον νά ὑπάρξη, εἰς τήν τυχόν ἐντεινομένην δυναμικήν δρᾶσιν τῶν ἐνόπλων ὁμάδων τοῦ στρατηγοῦ Γρίβα, ἀπάντησις ἐπίσης δυναμική ἐκ μέρους τῶν ὀπαδῶν τοῦ προέδρου Μακαρίου. Καί ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ ἐνδεχομένου ἀπευθύνεται πρός τό σύνολον τῶν 'Ελληνοκυπρίων ἔκκλησις πρός ὁμόνοιαν.

"Αλλο σημεῖον τῆς δηλώσεως, τό ὁποῖον ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν εἶναι τό ἀναφερόμενον εἰς τήν λύσιν τοῦ κυπριακοῦ προβλήματος. 'Η δήλωσις ἀναφέρει ὅτι αἱ ἀπειλαί ἀναρχίας ὑπάρχουν «καθ' ἥν στιγμήν ἐπιζητεῖται ἡ ἐξεύρεσις ὀρθῆς λύσεως τοῦ (κυπριακοῦ) προβλήματος». Τό σημεῖον αὐτό ἀποτελεῖ ἀναμφισβήτητα τοποθέτησιν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ὑπέρ τῆς λύσεως τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Κύπρου (ὡς κυριάρχου καί ἑνιαίου κράτους), ἡ ὁποία ἐπιζητεῖται διά τῶν διεξαγομένων ἐνδοκυπριακῶν συνομιλιῶν. Παρ' ὅλον ὅτι καί ἐπί τοῦ θέματος αὐτοῦ ἡ θέσις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἔχει ἐπανειλημμένως ἀποσαφηνισθῆ δι' ἀνακοινώσεων τῶν ὑπουργῶν τῶν 'Εξωτερικῶν, ἐν τούτοις ἡ ἐπανάληψις τῆς διά τῆς χθεσινῆς δηλώσεως ἀποκτᾶ ἰδιάζουσαν σημασίαν καί ἀπαντᾶ προφανῶς εἰς πραχθεῖσαν παρατήρησιν τοῦ προέδρου τῆς «'Επιτροπῆς Συντονισμοῦ 'Ενωτικοῦ 'Αγῶνος» (ΕΣΕΑ) κ. Γ. Βασιλειάδη, κατά τήν ὁποίαν αἱ δηλώσεις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ὑπέρ τῶν ἐνδοκυπριακῶν συνομιλιῶν εἶναι διπλωματικαί καί γίνονται διά λόγους σκοπιμότητος καί συμφώνως πρός τάς διεθνεῖς αὐτῆς ὑποχρεώσεις.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 1 Φεβρουαρίου. Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας.— Δέν ὑπῆρξε σήμερον ἐπίσημος ἀντίδρασις εἰς τάς χθεσινάς δηλώσεις τοῦ προέδρου τῆς ΕΣΕΑ κ. Γ. Βασιλειάδη διά τῶν ὁποίων οὗτος διεκήρυξεν, ὅτι θεωρεῖ ἄκυρον τό ἀποτέλεσμα τῶν ἐπικειμένων προεδρικῶν ἐκλογῶν καί ὅτι ἡ ΕΣΕΑ θά χρησιμοποιήση κάθε μέσον διά τήν προώθησιν τοῦ ἀγῶνος διά τήν "Ενωσιν.

"Εγκυροι κύκλοι ὅμως ἐτόνιζαν, ὅτι ὑπό τάς παρούσας συνθήκας ἐπι-

Συνέχεια εἰς τήν 6ην σελίδα

ΩΝΑΣΗΣ

'Ο 'Αλέξανδρος θά ταφῆ στό Σκορπιό

'Ο 'Αλέξανδρος 'Ωνάσης θά ἐνταφιασθῆ εἰς τόν Σκορπιόν, βεβαιοῖ ὁ κ. 'Αριστ. 'Ωνάσης διά χθεσινοβραδυνῆς ἀνακοινώσεώς του δοθείσης ὑπό τῆς 'Ολυμπιακῆς 'Αεροπορίας. 'Επίσης ὁ κ. 'Ωνάσης διαψεύδει τήν πληροφορίαν ὅτι ὁ 'Αλέξανδρος εἶχε τελέσει μυστικόν γάμον καί ὅτι εἶχεν ἀσφάλισθῆ.

'Η ἀνακοίνωσις τοῦ κ. 'Ωνάση ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Πρό τινων ἡμερῶν εἶχα παρακαλέσει τούς ἐκπροσώπους τοῦ Τύπου, νά δεχθοῦν τάς ἀπείρους εὐχαριστίας μου διά τά αἰσθήματα καί αὐτῶν καί τῆς κοινῆς γνώμης, διά τόν θάνατον τοῦ παιδιοῦ μου.

Σήμερα εἶμαι ὑποχρεωμένος νά ἀπευθυνθῶ καί πάλιν πρός αὐτούς καί νά τούς παρακαλέσω νά παύσουν νά τροφοδοτοῦν τούς ἀναγνώστας των μέ ἀνυποστάτους καί μυθιστορηματικάς εἰδήσεις περί τόν νεκρόν τοῦ 'Αλεξάνδρου, ὁ θάνατος τοῦ ὁποίου ἐπροκάλεσε μίαν τόσον πηγαίαν καί καθολικήν συμπάθειαν ἐκ μέρους ἀπείρων ἀνθρώπων πάσης τάξεως καί ἡλικίας, ὥστε νά τούς εἶμαι εὐγνώμων ἐσαεί.

Διά τελευταίαν φοράν δηλῶ κατηγορηματικῶς ὅτι:

1. Εἶναι μύθευμα ὅτι ὑπῆρξε ποτέ διαφωνία μεταξύ πατρός καί μητρός διά τόν τόπον τῆς ταφῆς τοῦ 'Αλεξάνδρου.

2. Εἶναι μύθευμα τό ὅτι ἡ σορός τοῦ 'Αλεξάνδρου δέν εὑρίσκεται εἰς τήν ἐκκλησίαν τοῦ Σκορπιοῦ, ὅπου καί ἐναπετέθη, ἀλλ' ὅτι περιοδεύει, τάχα, ἀνά τάς θαλάσσας.

3. 'Αποτελεῖ σκληράν δοκιμασίαν διά τήν μνήμην ἑνός τόσον καλοῦ καί πρό παντός σεμνοῦ νέου, ὅπως ἦταν ὁ 'Αλέξανδρος, καί ἡ σκέψις ἀκόμη, περί μαυσωλείου δι' αὐτόν.

4. Στερεῖται πάσης ὑποστάσεως ἡ εἴδησις ὅτι ὁ 'Αλέξανδρος εἶχε τελέσει μυστικόν γάμον.

5. Εἶναι ἀπολύτως ἀνακριβής ἡ εἴδησις περί ἀσφαλίσεως τοῦ ὑπέρ τρίτων προσώπων καί μάλιστα διά ποσόν ἑκατομμυρίων δολλαρίων.

Οὐδεμίαν ἀσφάλισιν, οὔτε δι' ἕν λεπτόν τῆς δραχμῆς εἶχε συνάψει ὁ τόσον συχνά διακινδυνεύσας υἱός μου, διά νά σώση τήν ζωήν τόσων κινδυνευόντων ἀνθρώπων.

'Ο 'Αλέξανδρος ἀναπαύεται ἤδη εἰς τήν ἐκκλησίαν τοῦ Σκορπιοῦ, ὅπου καί θά ἐνταφιασθῆ. Ζῆ τώρα εἰς τόν κόσμον τῆς εἰρήνης τῶν νεκρῶν. 'Η ἐμμονή, ἐπομένως, εἰς τήν συγγραφήν φανταστικῶν καί ἀδίκων ἀναγνωσμάτων ἀποτελεῖ ἄδικον δοκιμασίαν τῆς μνήμης του καί ἀσυγχώρητον παράβασιν τῶν ἱερῶν μας παραδόσεων. Εἶμαι βέβαιος ὅτι τοῦτο δέν θά συμβῆ καί σᾶς εὐχαριστῶ ἐκ τῶν προτέρων διά τόν σεβασμόν τῆς ὀδύνης μου, ἀλλά καί τῆς ἀληθείας».

Ζυμώσεις εἰς τάς δύο παρατάξεις τοῦ Κ.Κ.Ε.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ Η ΔΙΑΣΠΑΣΙΣ;

'Η τερματισθεῖσα δίκη τῶν κομμουνιστῶν ἡγετῶν Δ. Παρτσαλίδη καί Χ. Δρακοπούλου ἔδωσε τήν ἀφορμή στόν ξένο Τύπο καί στούς ξένους ραδιοσταθμούς νά ἀσχοληθοῦν ἐν ἐκτάσει μέ τήν κρίση τοῦ ΚΚΕ καί τήν χρονολογουμένη ἀπό τόν Φεβρουάριο τοῦ 1968 διάσπαση τοῦ κόμματος σέ δύο παρατάξεις: τήν παράταξη τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς 'Εξωτερικοῦ, τῆς ὁποίας γενικός γραμματεύς σήμερα εἶναι ὁ Χ. Φλωράκης καί τήν παράταξη τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς 'Εσωτερικοῦ, τῆς ὁποίας γενικός γραμματεύς εἶναι ὁ Χ. Δρακόπουλος καί ἡγετικό στέλεχος ὁ Δ. Παρτσαλίδης.

Τά συμπεράσματα, στά ὁποῖα καταλήγουν τά διάφορα σχόλια ἐπί τοῦ θέματος, εἶναι κυρίως δύο:

★ 1. "Οτι ἡ διάσπαση ἐμφανίζεται ἐπί τοῦ παρόντος τουλάχιστον ὡς ὁριστική, πράγμα τό ὁποῖον συνάγεται καί ἀπό τίς ἀπολογίες τῶν Παρτσαλίδη — Δρακοπούλου καί ἀπό τήν ἀποτυχία τῶν προσπαθειῶν γιά τήν ἐπανένωση τῶν δύο παρατάξεων. Καί

★ 2. "Οτι ἡ παράταξη τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ 'Εξωτερικοῦ ἀπολαμβάνει τῆς εὐνοίας καί τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Σοβιετικῆς 'Ενώσεως, πράγμα τό ὁποῖον συνάγεται κυρίως ἀπό τήν συνάντηση πού πραγματοποιήθηκε — ἐνῶ μάλιστα διαρκοῦσε ἡ δίκη τῶν Παρτσαλίδη-Δρακοπούλου — ἀντιπροσωπείας τῆς παρατάξεως αὐτῆς μέ ἀντιπροσωπεία τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ ΚΚΣΕ.

Αἱ ἐκδηλώσεις διαφωνιῶν

"Επειτα ἀπό μιά μακρά περίοδο ζυμώσεων καί διενέξεων μέσα στούς κόλπους τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς, πού χρονολογοῦνται πολύ πρίν ἀπό τό 1967, ἡ διάσπαση ἐπισημοποιήθηκε, ὡς γνωστόν, τόν Φεβρουάριον τοῦ 1968 στή διάρκεια τῆς 12ης ὁλομελείας τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Κ.Κ.Ε., πού συνῆλθε στήν 'Ανατολική Εὐρώπη. Τότε τμῆμα τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς ὑπό τούς Δ. Παρτσαλίδη, Δημητρίου καί Ζωγράφου ἐξεδήλωσαν τή διαφωνία τους πρός τόν γενικό γραμματέα τοῦ κόμματος Κολιγιάννη, ἀπεχώρησαν ἀπό τήν ὁλομέλεια καί ἵδρυσαν τήν «ἑνωτική κεντρική ἐπιτροπή». 'Η διαφωνία ἐξεδηλώθη σέ δύο κυρίως θέματα: Στήν στενή ἐξάρτηση τοῦ κόμματος ἀπό τήν καθοδήγηση τοῦ κόμματος τῆς Σοβιετικῆς 'Ενώσεως καί στήν ἄρνηση τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. (Κολιγιάννη) νά συνταχθῆ ἀνοικτά μέ τήν πολιτική, πού ἀκολουθοῦσαν ἤδη τά κόμματα 'Ιταλίας καί Γαλλίας στό ζήτημα τῆς καταλήψεως καί ἀσκήσεως τῆς ἐξουσίας (τῆς ἀποδοχῆς δηλαδή τῆς δημοκρατικῆς, ἀντί τῆς ἀποκλειστικά ἐπαναστατικῆς διαδικασίας, τῆς συνεργασίας στήν κυβέρνηση μέ ἄλλα κόμματα καί τῆς ἀποδοχῆς τῶν κανόνων τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ, τῆς ἀποχωρήσεως δηλαδή ἀπό τήν ἐξουσία στήν περίπτωση καταψηφίσεως). Εἶναι προφανές ὅτι ἡ κριτική τῶν διαφωνούντων ἐναντίον τῆς πολιτικῆς Κολιγιάννη ἐγίνετο σέ συνδυασμό μέ τίς ἐξελίξεις στήν 'Ελλάδα πού κατέληξαν στήν 21 'Απριλίου 1967.

Χαρακτηριστική περίπτωση διαφωνίας ὑπῆρξε ἡ εἰσβολή στήν Τσεχοσλοβακία. 'Η παράταξη Κολιγιάννη ὑποστήριξε τήν ἐνέργεια τῆς Σοβιετικῆς 'Ενώσεως, ἐνῶ ἡ παράταξη τῆς «ἑνωτικῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς» τήν ἀποδοκίμασε, ἀκολουθοῦσα καί στό σημεῖο αὐτό τή στάση τοῦ Κ.Κ. Γαλλίας καί κυρίως 'Ιταλίας.

Παραλλήλως πρός τήν «ἑνωτική κεντρική ἐπιτροπή» ἱδρύθη καί τό «Γραφεῖο ἐσωτερικοῦ», ὡς ἔκφραση τῆς διαφωνίας πρός τήν παράταξη Κολιγιάννη τῶν κομμουνιστῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς 'Ελλάδος.

'Εν τῷ μεταξύ ἀπό τά ἡγετικά

Συνέχεια εἰς τήν 2αν σελίδα

Δύο Τοῦρκοι κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον

● ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

ΑΓΚΥΡΑ, 1 Φεβρουαρίου. Ρώυτερ. — Δύο μέλη τοῦ «Τουρκικοῦ Λαϊκοῦ 'Απελευθερωτικοῦ Στρατοῦ» κατεδικάσθησαν σήμερον εἰς θάνατον ὑπό τοῦ στρατοδικείου τῆς 'Αγκύρας μέ τήν κατηγορίαν ὅτι ἐπεχείρησαν τήν ἀνατροπήν τοῦ τουρκικοῦ Συντάγματος διά τῆς βίας. Πρόκειται περί τῶν Φεβζί Μπάλ καί Σαφά 'Ασίν Γιλντίζ, οἱ ὁποῖοι ὡμολόγησαν ὅτι ἀνήκουν εἰς τόν Λαϊκόν 'Απελευθερωτικόν Στρατόν, ὀργάνωσιν ὑπεύθυνον δι' ἐπανειλημμένας βιαιότητας κατά τά τρία τελευταῖα ἔτη.

'Η ἐπίσης κατηγορουμένη δίς Γκουλάϊ 'Οζντές κατεδικάσθη εἰς ἰσόβιον κάθειρξιν, λόγῳ τῆς καλῆς διαγωγῆς, τήν ὁποίαν ἐπέδειξε κατά τήν δίκην. Οἱ συνήγοροι τῶν τριῶν κατηγορουμένων ἐδήλωσαν, ὅτι θά ἐφεσιβάλουν τήν ἀπόφασιν τοῦ στρατοδικείου.

'Εκ τῶν 34 ἄλλων κατηγορουμένων, ἕξ ἀπηλλάγησαν καί οἱ ὑπόλοιποι, περιλαμβανομένων καί πέντε γυναικῶν, κατεδικάσθησαν εἰς ποινάς καθείρξεως μέχρι 15 ἐτῶν. "Απαντες κατηγοροῦντο ὅτι ἐπεχείρησαν νά ἀνατρέψουν τό Σύνταγμα, ὅτι παρέσχον ἄσυλον εἰς καταζητουμένους ἐγκληματίας, καί ὅτι κατεῖχον παρανόμως ὅπλα.

'Ωρισμένοι ἐκ τῶν καταδικασθέντων, μολονότι παρεδέχθησαν ὅτι ἀνῆκον εἰς τόν Λαϊκόν 'Απελευθερωτικόν Στρατόν, αὐτοχαρακτηρίσθησαν ὡς ἐθνικισταί, ἐπιζητοῦντες νά ἀπαλλάξουν τήν Τουρκίαν ἐκ τῆς κυριαρχίας τῶν ξένων.

ΜΕΤΑ 25 ΧΡΟΝΙΑ...
'Ο δολοφόνος τοῦ Χρήστου Λαδᾶ ἀποκαλύπτει...
ΣΤΗΝ 5η ΣΕΛΙΔΑ

Νά ἐπανακριθοῦν ὅλαι αἱ ἀποφάσεις τῶν στρατοδικείων

ΚΟΙΝΗ ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΕΞΗ ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

'Ο πρώην Πρωθυπουργός Παναγιώτης Κανελλόπουλος καί οἱ πρώην 'Υπουργοί τῆς Δικαιοσύνης κ.κ. Γ. Μαῦρος, Κ. Καλλίας, Κ. Παπακωνσταντίνου, Δ. Παπασπύρου, Π. Πολυχρονίδης καί Κ. Στεφανάκης, προέβησαν εἰς τήν κατωτέρω δήλωσιν:

«'Από τῆς 21ης 'Απριλίου 1967, μετά τήν κατάλυσιν τῆς Λαϊκῆς κυριαρχίας, παραβιάζονται ἀπροκαλύπτως εἰς τήν χώραν μας τά ἀνθρώπινα δικαιώματα. 'Αφοῦ ἐπί τόσα ἔτη χιλιάδες 'Ελλήνων καί 'Ελληνίδων ὡδηγήθησαν εἰς τάς φυλακάς, τά ἐπικίνδυνα κρατητήρια καί τούς τόπους ἐξορίας καί ἐνῶ συμπληροῦται ὁλόκληρος ἔκτοτε ἑξαετία, εὑρίσκονται ἀκόμη εἰς τάς φυλακάς καί τά κρατητήρια πολῖται ἐκτίοντες βαρυτάτας ποινάς ἐπιβληθείσας ἀπό τά καί σήμερον λειτουργοῦντα ἔκτακτα στρατοδικεῖα.

» Τήν 16ην παρελθόντος Δεκεμβρίου οἱ κατέχοντες τήν ἐξουσίαν ἐνεφάνισαν ὡς σπουδαίαν παραχώρησιν πρς αὐτούς καί πρός τήν ἀρχήν τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς νομιμότητος, τήν παροχήν δικαιώματος ἀναθεωρήσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν στρατοδικείων. Τό ἐπακολουθήσαν ὅμως 1310 Ν.Δ. τοῦ Δεκεμβρίου 1972 ἀπεκάλυψεν ὅτι (...) ἡ σημερινή κατάστασις δέν εἶχε τήν πρόθεσιν νά θέση τέρμα εἰς τό δρᾶμα τῶν πολιτικῶν κρατουμένων καί τῶν οἰκογενειῶν των, ἀλλά ἐπεζήτει νά εὕρη προσχήματα διά νά παραπλανήση τήν κοινήν γνώμην τοῦ ἐσωτερικοῦ καί τοῦ ἐξωτερικοῦ. Τό Ν.Δ. 1310 «περί ἀναθεωρήσεως κλπ.», κατά παραβίασιν θεμελιωδῶν ἀρχῶν τοῦ δικαίου δέν καθιεροῖ τήν ἀναθεώρησιν ὅλων τῶν ἀποφάσεων τῶν στρατοδικείων ὡς γενικόν καί ἄνευ ἐξαιρέσεως μέτρον ἀλλά τήν περιορίζει εἰς ὡρισμένας μόνον περιπτώσεις μέ τάς τιθεμένας δι' αὐτοῦ ἐξαιρέσεις καί προϋποθέσεις. Καί τό πλέον σημαντικόν, τό ὁποῖον ἀναιρεῖ οὐσιαστικῶς τήν σημασίαν τῆς προσφορᾶς, εἶναι ὅτι ἡ ἀναθεώρησις θά κριθῆ καί πάλιν ἀπό στρατιωτικόν δικαστήριον καί ὄχι ἀπό τά τακτικά πολιτικά δικαστήρια. "Αν οἱ κατέχοντες τήν ἐξουσίαν δέν τερματίσουν ἀμέσως τό δρᾶμα τῶν ἐπί μακρόν δοκιμαζομένων πολιτικῶν κρατουμένων καί τῶν οἰκογενειῶν των διά γενικῆς ἀμνηστίας, ὀφείλουν τουλάχιστον νά καθιερώσουν τήν γενικήν καί ἀνεξαίρετον ἐπανάκρισιν ἀπό τά τακτικά πολιτικά δικαστήρια ὅλων τῶν ἀποφάσεων τῶν στρατοδικείων. Αὐτή εἶναι ἐπιταγή ἐθνικοῦ καί ἀνθρωπιστικοῦ χρέους.

'Αθῆναι, 1 Φεβρουαρίου 1973

Π. Κανελλόπουλος — Γ. Μαῦρος — Κ. Καλλίας — Κ. Παπακωνσταντίνου — Δ. Παπασπύρου — Π. Πολυχρονίδης — Κ. Στεφανάκης».

Σήμερον ἐκδικάζεται ἡ ὑπόθεσις τῆς Βουτσινᾶ στό Πειθαρχικό 'Ιωαννίνων

'Ενώπιον τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανεπιστημίου τῶν 'Ιωαννίνων, ἐκδικάζεται σήμερον τήν 4.30 μ.μ. ἡ ὑπόθεσις τῆς φοιτητρίας τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου αὐτοῦ, διά παράβασιν τοῦ Ν. Διατάγματος 93)69.

'Η δίς Πόπη Βουτσινᾶ παραπέμπεται βάσει τῶν ἄρθρων 120 καί 121 τοῦ Ν.Δ. 93)69 καί συγκεκριμένως:

«1) Διά χρησιμοποίησιν τοῦ χώρου τοῦ Πανεπιστημίου πρός ἐπικόλλησιν ἀνακοινώσεως, ἄνευ ἀδείας πανεπιστημιακῆς τινος ἀρχῆς καί ἄνευ ἐξουσιοδοτήσεως τινός.

» 2) Διά παραβάσεις τῶν διατάξεων τῆς πανεπιστημιακῆς νομοθεσίας.

» 3) Δι' ἀνεπίστρεπτον πρόκλησιν ὀχλήσεως καί ἀνησυχίας εἰς τόν φοιτητικόν κόσμον ὡς καί διατάραξιν τῆς τάξεως καί ἡσυχίας τοῦ 'Ιδρύματος εἰς ὥρας διδασκαλίας.

» 4) Δι' ἐξύβρισιν τοῦ συλλόγου τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου 'Ιωαννίνων, ἔχοντος νόμιμον ὑπόστασιν βάσει τῆς ὑπ' ἀριθ. 358)23.6.72 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου 'Ιωαννίνων.

» 5) Διά συμπεριφοράν ἀπάδουσαν πρός τήν ἀξιοπρέπειαν καί τήν ἰδιότητα τοῦ φοιτητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου 'Ιωαννίνων».

'Η δίς Πόπη Βουτσινᾶ ὀλίγας ἡμέρας πρό τῶν φοιτητικῶν ἐκλογῶν τόν Νοέμβριον 1972, ἐτοιχοκόλλησε κείμενον διά τοῦ ὁποίου ἐκάλει τούς συναδέλφους της εἰς διάλογον ἐπί τοῦ θέματος τῶν ἀρχαιρεσιῶν.

● Αὔριον τήν ἰδίαν ὥραν θά ἐκδικασθῆ ἡ ὑπόθεσις τοῦ φοιτητοῦ κ. Στ. Κουρεμένου, ὁ ὁποῖος διώκεται πειθαρχικῶς ἐπίσης διά παράβασιν τοῦ Ν. Δ. 93)69.

Συμπαράστασις συμφοιτητῶν των

'Εν τῷ μεταξύ χθές περί τούς 50 φοιτηταί τοῦ Πανεπιστημίου 'Ιωαννίνων, ἐξέδωσαν ἀνακοίνωσιν διά τῆς ὁποίας ἐκφράζουν τήν συμπαράστασίν των εἰς τούς δύο συμφοιτητάς των καί καλοῦν τούς φοιτητάς ὅλων τῶν πανεπιστημίων νά σταθοῦν παρά τό πλευρόν των.

Τό κείμενον τῶν 50 φοιτητῶν ἔχει ὡς ἑξῆς:

«"Οπως εἶναι γνωστό στίς 2 καί 3 Φεβρουαρίου γίνεται ἡ ἐκδίκαση τῆς ὑποθέσεως τῶν δύο φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου 'Ιωαννίνων γιά τίς γνωστές κατηγορίες πού τούς ἀποδίδονται.

'Εμεῖς οἱ φοιτηταί τῶν 'Ιωαννίνων αἰσθανόμαστε τήν ὑποχρέωση νά δώσουμε στούς συναδέλφους ἄλλων πανεπιστημίων καί στήν Κοινή Γνώμη τήν θέση πού παίρνουμε στήν ὅλη ὑπόθεση. Θέλουμε νά γίνη κατανοητό ἀπό ὅλους ὅτι γιά μᾶς, δέν δικάζονται συγκεκριμένα οἱ φοιτητές Πόπη Βουτσινᾶ καί Σταῦρος Κουρεμένος. Τό θέμα εἶναι οὐσιαστικώτερο.

Συνέχεια εἰς τήν 2αν σελίδα

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

'Ιστορία πού διαστρέφει

ΜΗΝΕΣ ΤΩΡΑ ἔχω μπροστά μου «Τό Εἰκοσιένα» τοῦ Καγιᾶ, κι' ὅλο τό ἀναβάλλω. "Ενα μικρό «πολύπτυχο» πού τοῦ ἀφιέρωσα, δέν προχώρησε στήν οὐσία. Χρειάζεται κάποιο θάρρος γιά νά ξεπεράσης τό ἱστορικό κατεστημένο. Τό ἴδιο ἔπαθα μέ «Τό 21 καί ἡ ἀλήθεια» τοῦ Γιάννη Σκαρίμπα.

"Εξω ἀπό τήν πεπατημένη καί ὁ κ. Π. Καγιᾶς, παρουσιάζει τήν 'Επανάσταση «ὅπως δέν μᾶς τή μαθαίνουν στά σχολεῖα». 'Ιστορία πού δέν εἶναι ἱστορία.

'Αρνητής τῶν ἱστορικῶν μας πού καταπιάστηκαν μέ τό 21 ὁ συγγραφέας μᾶς λέει ὅτι ἡ νεώτερη ἑλληνική ἱστορία δέν ἔχει γραφῆ ἀκόμα. 'Εκατόν σαράντα σελίδες, ὅλο νεῦρο, μέ βασικό στόχο ἕνα ἀπό τά κεφάλαια τῆς 'Επαναστάσεως. Αὐτό πού ἀφορᾶ τόν Κοτζαμπασισμό. 'Απολογητής τοῦ ὁ Καγιᾶς.

Πολλά τοῦ ἔχουν σύρει: Δοσίλογοι, τουρκοτζαμπάσηδες, προσκυνημένοι, «τουρκολάτρες», «ἐχθροί τοῦ λαοῦ», «ἄρνεα ἁρπακτικά πού ρουφοῦν τό αἷμα τοῦ ραγιᾶ». Καί, φυσικά, ἐχθροί τοῦ ξεσηκωμοῦ. Προεστοί, πρόκριτοι, νοικοκυραῖοι, ὅλη ἡ «ἄρχουσα τάξη» κατηγορεῖται ὅτι ἀντέταξε τήν ἄρνησή της στήν ἐπαναστατική κίνηση.

Τούς ἔλειψε τάχα ὁ ἐθνικός παλμός, ἤ μήπως ἡ φρόνηση ἦταν πιό ἰσχυρή ἀπό τούς ἐνθουσιασμούς καί φοβήθηκαν ὅτι μιά ἄνωριμη ἐξέγερση θά ὁδηγοῦσε ἀπό τό κακό στό χειρότερο τό Γένος; "Οπως σκέφθηκε καί ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος.

"Οταν ὅμως, ἐρήμην τῆς συνέσεως, ξέσπασε τό κίνημα, τότε ὁ κοτζαμπασισμός κατέθεσε στό βωμό του περιουσίες καί ζωές.

Χωρίς τή συμβολή τῶν κατζαμπάσηδων, τό 21 ἦταν καταδικασμένο ἀπό τό λίκνο του.

'Η Φιλική 'Εταιρεία ἔστειλε ἐθναποστόλους καί προκηρύξεις. «Παράδες ὅμως... γιόκ».

'Ο παρᾶς ἔπεσε ἀπό τούς ἄλλους, τούς κοτζαμπάσηδες. Δέκα χιλιάδες στρατό εἶχε ἕτοιμο ὁ Κανέλλος Δεληγιάννης τίς παραμονές τοῦ ξεσηκωμοῦ καί προσκάλεσε τόν Κολοκοτρώνη νά πάη στή Μάνη «διά νά ἔμβη ἐπί κεφαλῆς» τοῦ ἀγῶνα. 'Αργότερα θά δοῦμε τόν Δεληγιάννη στά δεσμωτήρια τῆς Τριπολιτσᾶς. 'Αφάνταστο τό ὕψος τῶν θυσιῶν του.

Ποῦ ὅμως οἱ Δεληγιάννηδες; «Γυρέψτε νά ἰδῆτε τή μορφή κανενός ἀπό τούς Δεληγιανναίους στά λευκώματα, ἐπίσημα καί ἀνεπίσημα, πού κυκλοφόρησαν μέ τήν εὐκαιρία τοῦ ἑορτασμοῦ. Βρῆτε μου καμμιά προτομή τοῦ Κανέλλου Δεληγιάννη ἀνάμεσα στίς προτομές τῶν ἄλλων ἀγωνιστῶν!».

Κι' ὁ Δεληγιάννης εἶναι ὁ κορυφαῖος. Πόσοι ἄλλοι «δοσίλογοι» πού, παράλληλα μ' αὐτόν, κατέβαλαν χρῆμα καί αἷμα.

'Η συκοφαντία ὅμως καί ἡ συνωμοσία τῆς σιωπῆς ἕνωσαν τίς συντριπτικές δυνάμεις τους «γιά νά διαβληθῆ ὅ,τι γενναῖο, ὅ,τι μεγάλο κάνανε οἱ προύχοντες γιά νά ὑποτιμηθῆ ἡ ἀξία τους καί νά κατακρεουργηθῆ ἡ ἱστορία».

"Ενα ἀπό τά κεφάλαια τῆς ἔρευνας τοῦ συγγραφέα. Δικά του τά συμπεράσματα δική του ἡ εὐθύνη. "Αν τυχόν ὑπάρχη ἀντιγνωμία, ἔργο τῶν ἐρευνητῶν εἶναι νά τή διατυπώσουν.

Πέρα ὅμως ἀπό τό συγκεκριμένο αὐτό γεγονός, πιστεύουμε, καί διατυπώνουμε συχνά αὐτή μας τήν πίστη, ὅτι ἡ ἑλληνική ἱστορία τῶν νεώτερων χρόνων, καί ἰδιαίτερα σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τίς σχέσεις μας μέ τούς Τούρκους, ἔτσι ὅπως γράφεται κι' ὅπως διδάσκεται στά σχολεῖα, εἶναι περισσότερο ἄρθρο κάποιας ἐφημερίδας, διεγερτικό παθῶν καί φανατισμοῦ, παρά προβολή ἀλήθειας.

Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

ΑΠΟ ΛΑΘΟΣ ΤΟΥ ΟΔΗΓΟΥ

ΤΟ ΦΟΡΤΗΓΟ «ΕΘΕΡΙΣΕ» ΤΟ ΤΡΙΧΡΟΝΟ ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟ

Η ΓΙΑΓΙΑ ΠΟΥ ΤΟ ΚΡΑΤΟΥΣΕ ΑΠΟ ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΘΗΚΕ ΣΟΒΑΡΑ

ΦΟΡΤΗΓΟ αὐτοκίνητο «ἐθέρισε» χθές τό ἀπόγευμα ἐγγονή καί γιαγιά, πού βάδιζαν στό πεζοδρόμιο. 'Η μικρή βρῆκε τραγικό θάνατο, ἐνῶ ἡ γιαγιά τραυματίσθηκε σοβαρά καί νοσηλεύεται στό 'Αρεταίειο Νοσοκομεῖο.

Θύματα: 'Η 'Αργυρώ Νικολάου Κορδαζάκη, ἐτῶν τριῶν, καί ἡ Καλοτίνα Π. Γάσγαλη, ἐτῶν 55, κάτοικοι τῆς περιοχῆς Περιστερίου, ἐπί τῆς ὁδοῦ Λοκρίδας 3. 'Η γιαγιά κρατοῦσε μέ τό ἕνα χέρι τήν μικρή καί μέ τό ἄλλο ἕνα πιάτο φαγητό. Πήγαιναν στό ἐργαστήριο πλεκτικῆς, πού ἔχει ὁ γαμπρός καί πατέρας τῶν δύο θυμάτων, κοντά στό σπίτι. Βάδιζαν στό πεζοδρόμιο, ὅταν τό φορτηγό ξέφυγε ἀπό τόν δρόμο καί παρέσυρε τά δύο θύματα, πού εἶχαν τήν ἴδια κατεύθυνση μέ αὐτό.

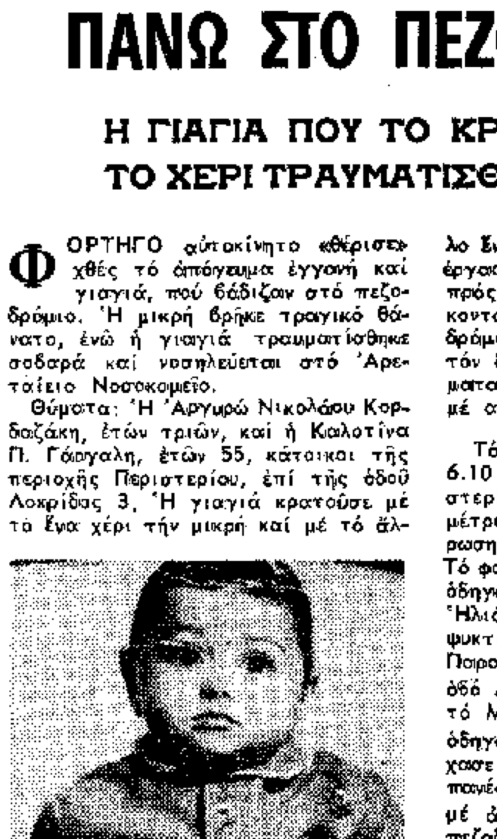

Τό θῦμα 'Αργυρώ Κορδαλάκη

Τό τραγικό δυστύχημα ἔγινε στίς 6.10 μ.μ. στήν ὁδό Λυσίου τοῦ Περιστερίου, σέ μιά ἀπόσταση πενήντα μέτρων, περίπου, ἀπό τήν διασταύρωση μέ τήν ὁδό 'Αγίας Παρασκευῆς. Τό φορτηγό, ὑπ' ἀριθμόν 332956 Ι.Χ., ὁδηγούμενο ἀπό τόν Κωνσταντῖνο Η. 'Ηλιόπουλο, ἐτῶν 43, μετέφερε ἀναψυκτικά. 'Εκινεῖτο στήν ὁδό 'Αγίας Παρασκευῆς καί πῆρε στροφή στήν ὁδό Λυσίου, γιά νά κατευθυνθῆ πρός τό Μπουρνάζι. Κατά τήν στροφή, ὁ ὁδηγός, ἄγνωστο ἀπό ποιά αἰτία, ἔχασε τόν ἔλεγχο ὁδηγήσεως. Δέν ἐπανέφερε τό αὐτοκίνητο στήν εὐθεία, μέ ἀποτέλεσμα νά ἀνέβη στό δεξιό πεζοδρόμιο καί νά ἐπιπέση στή γιαγιά καί τήν ἐγγονή. Τίς χτύπησε μέ τό ἐμπρόσθιο δεξιό τμῆμα, προφανῶς μέ τήν σκάρα τοῦ σκαλοπατιοῦ, καί τίς ἐξετίναξε σέ ἀπόσταση μερικῶν μέτρων. Τό φορτηγό συνέχισε τήν πορεία του καί προσέκρουσε σέ μαν-

Συνέχεια εἰς τήν 6ην σελίδα

ΟΙ ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ ΤΟΥ «ΒΗΜΑΤΟΣ»

ΠΑΛΙΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΟ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟ 'Ινστιτοῦτο τῆς Σορβόννης προσφέρει στήν ἔρευνα καί τίς δύο μορφές τῶν φιλολογικῶν τεκμηρίων: τά ἔντυπα καί τά χειρόγραφα. Γιά τά ἔντυπα θά ἔχουμε ἄλλες ἀφορμές νά μιλήσουμε· τά χειρόγραφα — παρεκτός ἀπό τό μέρος πού ἀνήκει στενά στήν ἱστορία τοῦ 'Ινστιτούτου — ἀντιπροσωπεύουν τρεῖς παραδόσεις: εἶναι, πρῶτον, τά χαρτιά πού ἔμειναν ἀνεκμετάλλευτα ἀπό τίς βιβλιογραφικές ἀπασχολήσεις τοῦ Legrand, εἶναι ὕστερα τό ἀρχεῖο τοῦ Παναγιώτη Καδρικᾶ, δωρημένο στό 'Ινστιτοῦτο πρίν ἀπό καμμιά πενηνταριά χρόνια, ἀπό τούς — ἐκγαλλισμένους — ἀπογόνους τοῦ 'Αθηναίου λογίου, καί εἶναι, τέλος, τά χαρτιά τοῦ Κερκυραίου λογίου Λαυρεντίου Βροκίνη.

Τοῦ
Κ. Θ. ΔΗΜΑΡΑ

'Ο Βροκίνης εἶταν ἕνας ἀπό τούς πολυάριθμους συνεργάτες τοῦ Legrand κατά τήν σύνταξη τῆς 'Ελληνικῆς Βιβλιογραφίας· ὁ Γάλλος βιβλιογράφος ἀλληλογραφοῦσε μέ λογίους ἀπό ὅλον τόν κόσμο, οἱ ὁποῖοι τοῦ ἔστελναν στοιχεῖα καί πληροφορίες σχετικές μέ τό μεγάλο ἔργο του. "Ετσι εἶταν καί μέ τόν Βροκίνη: ἔδινε στόν Legrand διάφορες εἰδήσεις σχετικές, καί ἐτύχαινε νά στέλνει καί χαρτιά, παλιά καί καινούρια, ἀπό τήν Κέρκυρα στό Παρίσι. Θά τά ξαναπιοῦμε αὐτά στό μεταξύ, γιά νά ὁλοκληρώσω τήν εἰκόνα τῶν σχέσεων τοῦ Βροκίνη μέ τό 'Ινστιτοῦτο, προσθέτω ὅτι ὁ Hubert Pernot, διάδοχος καί συνεχιστής, μέ τόν τρόπο του, τοῦ ἔργου τοῦ Legrand, ἀγόρασε, ὅταν πέθανε στά 1911 ὁ Βροκίνης, ὁλόκληρο τό ἀρχεῖο του καί τήν βιβλιοθήκη του, πού μεταφέρθηκαν ἔτσι ἀπό τήν Κέρκυρα στό Παρίσι. Μέ αὐτόν τόν τρόπο σχεδόν ὅλα τά κατάλοιπα τοῦ Βροκίνη βρίσκονται τώρα στό Παρίσι, ὅπου θά πρέπει νά ἀξιοποιηθοῦν γιά τό καλό τῆς ἐπιστήμης.

'Ανάμεσα στά χαρτιά αὐτά εἶταν καί τό ἡμερολόγιο ταξιδιοῦ ἑνός νεαροῦ Κερκυραίου εὐπατρίδη, ὁ ὁποῖος, δύο φορές, τό 1740 καί τό 1742 ἄφησε τό νησί του γιά νά ταξιδεύσει στά μέρη τῆς «καθ' ἡμᾶς 'Ανατολῆς». "Επηγε στήν Σμύρνη,

Συνέχεια εἰς τήν 2αν σελίδα